

בוא לא נדבר

(תרגיל באי-הידברות בשלבים, על-פי סדר כרונולוגי)

- ◆ לא נדבר עם ערביי השטחים.
- ◆ לא נדבר עם ארגוני הטירור בשטחים ומחוצה להם.
- ◆ לא נדבר עם ארגוני הטירור המתנכלים למדינה, חוטפים מטוסים ופוגעים באזרחים חפים-מפשע.
- ◆ לא נדבר עם ארגוני הטירור החוטפים מטוסים, מפירים את כל החוקים הבינלאומיים ואת כללי המוסר האנושי, ופוגעים באזרחים ובהם נשים וילדים.
- ◆ לא נדבר עם ארגוני החבלה והטרור הטובחים ללא רחם ובאופן עיוור בכל הנקרה בדרכם והרוצחים אזרחים, נשים, ילדים, ועוד ילדים ועוד ועוד ועוד — — —
- ◆ אוקיי. נדבר. אבל שיהיה לגמרי ברור: זה רק בגלל הלחצים האמריקאיים.

סדר יום גדוש

יום שני:

להכנס לבנק. לקנות נעלי-בית חמים. לשלם מים. לפגוש את דודי בעטרה בשש.

יום שלישי:

מסע לאוטו. להחליף וישרים. רופא שיניים בארבע וחצי. אסיפת שכנים בשמונה אצל מועלם, להכין בורקאס.

יום רביעי:

לצחצח את הנעליים הגבוהות. לקנות סכיני-גילוח. תחתונים וגופיות. טרנזיסטור. בלוק מכתבים. שני רפילים.

יום חמישי:

להזמין גאז. מלחמה באחת עשרה וחצי. לקבוע עם שמיל — נוסעים באוטו שלו.

הכל מסודר. הכל רשום בלוח. תהיה מלחמה. ביום חמישי. זה ברור וידוע. אין ברירה. מתכוננים לזה. כמעט מחכים לזה. כבר היו מלחמות. תהיה עוד אחת. שתתחיל כבר. שתגמר כבר. נחזור הביתה ונמשיך מאיפה שהפסקנו. כבר לא מתרגשים מזה. עניין שבשיגרה. להתראות ברבע אחרי המלחמה.

דם, יזע ודמעות

לסגור את הפער בין יהודים ויהודים דים בארץ ישראל, לא על ההסתדרות ריח בלבד נפלה הדאגה לדריש מה צרכים לעשייה — זאת היכה כל אחד מאיתנו.

נלמד מההיסטוריה, ואין לנו דוגמא יותר מתאימה מימי מלחמת אנגליה. צרציל הבטיח אז לעם האנגלי שלישה דברים: דם, יזע ודמעות. את הדם נתן עמנו מכל שכבותיו בהרבה מלחמות. את הדמעות נתנו אמהות. את היזע טרם נתנו מספיק יזה הדבר הקל ביותר: לעבוד, ליצור ולחוק את המשק הלאומי לטובת כולם. כך אנו נבטיח חברה מוצדקת ובריאה במדינה חזקה.

תל-אביב יקתיאל פדרמן

כששמעתי שלשום את דברי מוסיל הסתדרות, מר ירוהם משל, ברדיו, גזכרתי שבאחד מימי המלחמה באבי גליה בשנת 1939 נאם ברדיו ד"ר מפלגת העבודה דאן, אם איני טועה אטלי שמו, שאמר: "ימים קשים נפי לו עלינו וימים עוד יותר קשים וגורליים לפנינו. רק בכוחות הרישוי תפים של כל אחד משירות העם האנגלי נמצא את הכוח היכולת ל- עבור את הקשה. לא חשוב אם הם במכרות פחם בוולס או במשרד של מנהלי סטיי בלונדון. אין אנגלי בודד היום, כולם עומדים ביהד ויש אני גליה אחת מאיחדת בסכנת קיום".

מותר לבקש מחר משל להאמין שגם בממשלה שלנו, ידעים לדאוג לאיש החלש נעמנו ועושים הכל כדי

ביאורים:

א. המכתב פורסם ב"הארץ" 12.11.74.

ב. כותב המכתב הוא מיליונר נודע, בעל מלוונות "דן" ועסקים משגשגים נוספים בארץ ובחו"ל.

אחרי!

אל: ראש הממשלה
מאת: תנועת "שיקוי"

הנידון: דוגמה אישית

אנו, אנשי "שיקוי", קוראים לך להנהיג את המשק הישראלי ע"י מתן דוגמה אישית של "אחרי!" אנו מוכנים ללכת איתך ולוותר על כמה מטובות ההנאה בחן הורגלנו.

על-אף שהורגלנו בתוצרת חוץ משובחת ומובחרת, יש בינינו חברים שלא ירכשו במשך שנה תוצרת חוץ. וזאת למרות בקבוקי הסיקוטש שבמלאי שלנו לא יספיקו אפילו לשלושת רבעי התקופה.

החלטנו שלא להחליף את המכוניות לדגמים של 75' למרות שהן כבר כמעט שנה על הכביש.

אנו מוכנים לוותר על שימוש במכונית השניה של האשה למשך יום בשבוע.

החלטנו שלא לערוך מסיבות ראווהניות ולהסתפק במבחר המוצע כיום במעדניות ובמסעדות האינטימיות. כולל שרימפס ולובסטרים עבריים שניצודו במימי הארץ.

נחיה בסדר. אנו מבטיחים.

ואנו קוראים לך, אדוני ראש הממשלה, ולכל הציבור ללכת אחרינו במיטב מסורת, "אחרי!"